ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 14. decembra 2006 *

Vo veci C-283/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článkov 68 ES a 234 ES, podaný rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Rakúsko) z 30. júna 2005 a doručený Súdnemu dvoru 14. júla 2005, ktorý súvisí s konaním:

ASML Netherlands BV

proti

Semiconductor Industry Services GmbH (SEMIS),

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts (spravodajca), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič a E. Levits,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: P. Léger,
tajomník: B. Fülöp, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. júla 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— ASML Netherlands BV, v zastúpení: J. Leon, Rechtsanwalt,

— rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,

— nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma, splnomocnený zástupca,

— holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a C. ten Dam, ako aj M. de Grave, splnomocnení zástupcovia,

— poľská vláda, v zastúpení: T. Nowakowski, splnomocnený zástupca,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: T. Harris, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci K. Bacon, barrister,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: A.-M. Rouchaud-Joët, ako aj W. Bogensberger a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. septembra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 34 bodu 2 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi ASML Netherlands BV (ďalej len „ASML"), spoločnosťou so sídlom vo Veldhovene (Holandsko), a Semiconductor Industry Services GmbH (ďalej len „SEMIS"), spoločnosťou so sídlom vo Feistritz-Drau (Rakúsko), vo veci výkonu rozsudku pre zmeškanie v Rakúsku vyhláseného Rechtbank 's-Hertogenbosch (Holandsko), ktorým bola spoločnosť SEMIS zaviazaná na zaplatenie sumy 219 918,60 eur, ako aj úrokov z tejto sumy a trov konania v prospech spoločnosti ASML.

Právny rámec

Nariadenie č. 44/2001

3 Článok 26 ods. 1 a ods. 2 nariadenia č. 44/2001 stanovuje:

„1. Ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nedostaví sa na tento súd, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, ak si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

2. Súd preruší konanie dovtedy, kým sa nepreukáže, že žalovaný mal možnosť prevziať písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennú písomnosť v dostatočnom čase, aby mohol pripraviť svoju obhajobu alebo na tento účel sa prijali všetky potrebné kroky."

4 Podľa článku 23 ods. 3 tohto nariadenia sa článok 19 nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 z 29. mája 2000 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (Ú. v. ES L 160, s. 37; Mim. vyd. 19/001 s. 227) uplatní namiesto odseku 2 tohto článku 26, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť musela doručovať z jedného členského štátu do iného členského štátu podľa tohto nariadenia.

5 Podľa článku 33 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 „rozsudok vydaný v členskom štáte sa uznáva v ostatných členských štátoch bez osobitného konania".

6 Článok 34 bod 2 tohto nariadenia však stanovuje, že rozsudok sa neuzná v prípade, „že bol vydaný bez účasti žalovaného v konaní, ak sa mu nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase, a takým spôsobom, aby si mohol zabezpečiť obhajobu, okrem prípadu, že žalovaný opomenul začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok, keď tak mohol urobiť".

Nariadenie č. 1348/2000

7 Článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1348/2000 znie takto:

„Ak sa do iného členského štátu malo zaslať predvolanie alebo iná rovnocenná písomnosť podľa ustanovení tohto nariadenia na účely doručenia a odporca sa nedostavil, nemožno vydať rozsudok, pokiaľ sa nezistí, že:

a) písomnosť sa doručila spôsobom predpísaným právnym poriadkom prijímajúceho členského štátu pre doručovanie písomností vo vnútroštátnych konaniach osobám na jeho území, alebo;

b) písomnosť sa skutočne odovzdala odporcovi alebo doručila do jeho bydliska iným spôsobom ustanoveným týmto nariadením,

a že v každom z týchto prípadoch sa doručenie alebo odovzdanie uskutočnilo v dostatočnom časovom predstihu, aby sa odporca mohol hájiť."

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

8 Rozsudkom pre zmeškanie vyhláseného Rechtbank 's-Hertogenbosch (Holandsko) bola spoločnosť SEMIS zaviazaná na zaplatenie sumy 219 918,60 eur, ako aj úrokov a trov konania spoločnosti v prospech ASML (ďalej len „rozsudok pre zmeškanie").

9 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že na jednej strane spoločnosti SEMIS bolo predvolanie na pojednávanie pred Rechtbank 's-Hertogenbosch, ktoré bolo stanovené týmto súdom na 19. mája 2004, doručené až 25. mája 2004 a na druhej strane tejto spoločnosti nebol doručený rozsudok pre zmeškanie.

10 Na žiadosť spoločnosti ASML bol rozsudok pre zmeškanie vyhlásený uznesením Bezirksgericht Villach (Rakúsko) z 20. decembra 2004 za vykonateľný, berúc do úvahy vyhlásenie Rechtbank 's-Hertogenbosch zo 6. júla 2004, ktorým sa vyhlasuje tento rozsudok za „predbežne vykonateľný". Tento súd tiež nariadil výkon tohto rozsudku.

11 Spoločnosti SEMIS bolo doručené písomné vyhotovenie tohto uznesenia. Rozsudok pre zmeškanie nebol k tomuto oznámeniu pripojený.

12 Landesgericht Klagenfurt (Rakúsko) zamietol na základe odvolania podaného SEMIS proti uvedenému uzneseniu návrh na výkon rozsudku pre zmeškanie s odôvodnením, že na to, aby žalovaný nezúčastnený na konaní mohol začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok pre zmeškanie v zmysle článku 34 bodu 2 nariadenia č. 44/2001, musí mu byť tento rozsudok doručený. Tento súd zamietol

argumentáciu ASML, podľa ktorej sa výnimka z dôvodu neuznania uvedená v článku 34 bode 2 uplatňuje, pretože spoločnosť SEMIS vedela na jednej strane o konaní, ktoré sa proti nej začalo v Holandsku z dôvodu doručenia predvolania 25. mája 2004 a na druhej strane o existencii uvedeného rozsudku pre zmeškanie po oznámení uznesenia Bezirksgericht Villach 20. decembra 2004, ktorým bol tento rozsudok vyhlásený za vykonateľný.

13 Oberster Gerichtshof, ktorý rozhodoval v rámci opravného prostriedku „Revision" podaného spoločnosťou ASML, uviedol, že v prejednávanej veci nebola spoločnosti SEMIS doručená písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase, aby si mohla pripraviť obhajobu, pretože predvolanie na pojednávanie pred Rechtbank 's-Hertogenbosch jej bolo oznámené až po dátume jeho konania. Podľa vnútroštátneho súdu je preto dôvod zamietnutia uznania a výkonu rozhodnutia vyjadrený v článku 34 bode 2 nariadenia č. 44/2001 uplatniteľný na prejednávanú vec okrem prípadu, že sú splnené podmienky výnimky z tohto dôvodu, teda ak je preukázané, že v zmysle článku 34 bodu 2 *in fine* spoločnosť SEMIS „opomenula začať konanie, v ktorom by napadla rozsudok, keď tak mohla urobiť".

14 Keďže Oberster Gerichtshof dospel k názoru, že spor, o ktorom rozhoduje, si vyžaduje výklad článku 34 bodu 2 nariadenia č. 44/2001, prerušil konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa výraz „... okrem prípadu, že žalovaný opomenul začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok, *keď tak mohol urobiť*," v článku 34 bode 2 nariadenia... č. 44/2001... vykladať tak, že táto „možnosť tak urobiť" vo vyššie uvedenom zmysle v každom prípade predpokladá, že žalovanému bolo v súlade s príslušnými právnymi predpismi v danej oblasti doručené písomné vyhotovenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý bol vydaný v členskom štáte a ktorým bolo vyhovené návrhu?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Malo by už samotné doručenie písomného vyhotovenia uznesenia o návrhu na vyhlásenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý vydal Rechtbank 's-Hertogenbosch 16. júna 2004, za vykonateľný v Rakúsku a povolenie výkonu z dôvodu vykonateľného zahraničného exekučného titulu byť podnetom pre žalovanú a povinnú stranu... aby si overila jednak existenciu tohto rozsudku a jednak existenciu (eventuálneho) opravného prostriedku, ktorý je proti rozsudku použiteľný podľa právneho poriadku štátu, kde bol rozsudok vyhlásený, aby tak zistila, či mala možnosť začať konanie, v ktorom by napadla rozsudok, čo je základný predpoklad použiteľnosti výnimky z prekážky uznania podľa článku 34 bodu 2 nariadenia č. 44/2001?“

O prejudiciálnych otázkach

15 Týmito dvoma otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 34 bod 2 nariadenia č. 44/2001 má vykladať v tom zmysle, že v zmysle tohto ustanovenia podmienka „možnosti“ začať konanie, v ktorom by bol napadnutý rozsudok pre zmeškanie, o ktorého výkon sa žiada, vyžaduje, aby tento rozsudok bol riadne doručený žalovanému nezúčastnenému na konaní, alebo postačí, že tento žalovaný vedel o existencii rozsudku v štádiu konania o výkone rozsudku v členskom štáte, v ktorom sa o výkon žiada.

16 V tejto súvislosti je namieste na úvod konštatovať, že znenie článku 34 bodu 2 nariadenia č. 44/2001 samé osebe neumožňuje zodpovedať položené otázky.

17 Toto ustanovenie totiž upravuje výslovnú podmienku doručenia žalovanému nezúčastnenému na konaní len vo vzťahu k písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti a nie vo vzťahu k rozsudku pre zmeškanie.

18 Ďalej je potrebné zdôrazniť, že znenie článku 34 bodu 2 nariadenia č. 44/2001 sa výrazne líši od ekvivalentných ustanovení Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 299, 1972, s. 32), zmeneného a doplneného Dohovorom o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z 9. októbra 1978 (Ú. v. ES L 304, s. 1 a — zmenený text — s. 77), Dohovorom o pristúpení Helénskej republiky z 25. októbra 1982 (Ú. v. ES L 388, s. 1), Dohovorom o pristúpení Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky z 26. mája 1989 (Ú. v. ES L 285, s. 1), ako aj Dohovorom o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva z 29. novembra 1996 (Ú. v. ES C 15, 1997, s. 1, ďalej len „Bruselský dohovor").

19 Článok 27 bod 2 tohto dohovoru stanovuje, že rozhodnutia sa neuznajú, „ak sa žalovanému nezúčastnenému na konaní nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť riadne a včas tak, aby si mohol zabezpečiť obhajobu" [*neoficiálny preklad*].

20 Naopak, článok 34 bod 2 nariadenia č. 44/2001 nevyžaduje nevyhnutne riadne doručenie písomnosti, ktorou sa začalo konanie, ale účinné dodržiavane práva na obhajobu.

21 Nakoniec tento článok 34 bod 2 upravuje výnimku z odmietnutia uznania a výkonu rozsudku, a to prípad, keď žalovaný nezúčastnený na konaní opomenul začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok, keď tak mohol urobiť.

22 Preto je potrebné článok 34 bod 2 nariadenia č. 44/2001 vykladať vo svetle cieľov a systému tohto nariadenia.

23 Pokiaľ ide po prvé o ciele tohto nariadenia, z jeho druhého, šiesteho, šestnásteho a sedemnásteho odôvodnenia vyplýva, že sleduje zabezpečenie voľného pohybu rozsudkov pochádzajúcich z členských štátov v občianskych a obchodných veciach zjednodušením formálnych požiadaviek na účely ich rýchleho a jednoduchého uznania a výkonu.

24 Tento cieľ však nemožno dosiahnuť tým, že sa akýmkoľvek spôsobom oslabí právo na obhajobu, ako už Súdny dvor v súvislosti s článkom 27 bodom 2 Bruselského dohovoru rozhodol (pozri najmä rozsudky z 11. júna 1985, Debaecker a Plouvier, 49/84, Zb. s. 1779, bod 10; z 13. októbra 2005, Scania Finance France, C-522/03, Zb. s. I-8639, bod 15, a zo 16. februára 2006, Verdoliva, C-3/05, Zb. s. I-5729, bod 26).

25 Rovnaká požiadavka vyplýva z osemnásteho odôvodnenia nariadenia č. 44/2001, podľa ktorého dodržiavanie práv obhajoby vyžaduje, aby žalovaný mal možnosť odvolať sa v kontradiktórnom konaní proti vyhláseniu rozsudku za vykonateľný, ak sa domnieva, že je daný niektorý z dôvodov nevykonateľnosti.

26 Podľa ustálenej judikatúry tvoria základné práva neoddeliteľnú súčasť všeobecných právnych zásad, ktorých dodržiavanie zabezpečuje Súdny dvor (pozri najmä stanovisko 2/94, z 28. marca 1996, Zb. s. I-1759, bod 33). Na tieto účely sa Súdny dvor inšpiruje ústavnými tradíciami spoločnými pre členské štáty, ako aj usmerneniami, ktoré vyplývajú z medzinárodných nástrojov ochrany ľudských práv, na ktorých tvorbe členské štáty spolupracovali alebo ku ktorým pristúpili. Zvláštny význam prináleží v tejto súvislosti Európskemu dohovoru pre ochranu ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „EDĽP“) (pozri najmä rozsudky z 15. mája 1986 Johnston, 222/84, Zb. s. 1651, bod 18, a z 28. marca 2000, Krombach, C-7/98, Zb. s. I-1935, bod 25).

27 Z EDĽP, tak ako ho vykladá Európsky súd pre ľudské práva, však vyplýva, že právo na obhajobu, ktoré vyplýva z práva na spravodlivé súdne konanie uvedené v článku 6 tohto dohovoru, vyžaduje konkrétnu a efektívnu ochranu, ktorá môže garantovať účinný výkon práv žalovaného (pozri rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva Artico v. Taliansko z 13. mája 1980, zväzok A, č. 37, § 33, a T. v. Taliansko z 12. októbra 1992, zväzok A, č. 245 C, § 28).

28 Ako uviedol generálny advokát v bode 105 svojich návrhov, Európsky súd pre ľudské práva tiež rozhodol, aj keď v trestnej veci, že neznalosť dôvodov rozsudku odvolacieho súdu zo strany obvineného v rámci lehoty určenej na podanie kasačného opravného prostriedku proti tomuto rozsudku na kasačnom súde predstavuje porušenie spojených ustanovení článku 6 ods. 1 a 3 EDĽP, pretože dotknutá osoba nemohla vhodne a účinne podať svoj opravný prostriedok (pozri rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Hadjianastassiou v. Grécko zo 16. decembra 1992, zväzok A, č. 252, § 29 až 37).

29 Po druhé, pokiaľ ide o systém uznávania a výkonu stanovený nariadením č. 44/2001, je dôležité zdôrazniť, ako to urobil generálny advokát v bode 112 svojich návrhov, že dodržiavanie práva na obhajobu žalovaného nezúčastneného na konaní je zabezpečené dvojitou kontrolou.

30 Zo spojeného uplatnenia článku 26 ods. 2 nariadenia č. 44/2001 a článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1348/2000 vyplýva, že v rámci pôvodného konania v členskom štáte pôvodu preruší súd, ktorý vo veci rozhoduje, konanie dovtedy, kým sa nepreukáže, že žalovaný mal možnosť prevziať písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennú písomnosť v dostatočnom čase, aby mohol pripraviť svoju obhajobu alebo sa na tento účel prijali všetky potrebné kroky.

31 Ak pri konaní o uznávaní a výkone v členskom štáte, v ktorom sa o uznanie a výkon žiada, žalovaný podá opravný prostriedok proti vyhláseniu vykonateľnosti rozsudku vyhláseného v členskom štáte pôvodu, sudca, ktorý o tomto opravnom prostriedku rozhoduje, môže byť požiadaný o preskúmanie dôvodu zamietnutia uznania alebo výkonu, ako je uvedený v článku 34 bode 2 nariadenia č. 44/2001.

32 S prihliadnutím na tieto úvahy je potrebné určiť, či v prípade nedoručenia rozsudku pre zmeškanie samotná skutočnosť, že osoba, proti ktorej sa výkon navrhuje, o tomto rozsudku v štádiu konania o výkone vedela, postačuje na to, aby sa usúdilo, že mohla začať konanie, v ktorom by napadla uvedený rozsudok.

33 Vo veci samej je nepochybné, že rozsudok pre zmeškanie nebol žalovanému nezúčastnenému na konaní doručený, takže ten nespoznal obsah uvedeného rozsudku.

34 Ako však vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru správne uvádzajú rakúska, nemecká, holandská a poľská vláda, ako aj Komisia Európskych spoločenstiev, začatie konania, ktorým by bol napadnutý rozsudok, je možné, len ak navrhovateľ mal možnosť spoznať obsah tohto rozsudku, pričom samotná znalosť existencie tohto rozsudku v tejto súvislosti nestačí.

35 Aby mohol žalovaný účinne začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok a ktoré by mu umožnilo uplatniť svoje práva v zmysle bodov 27 a 28 tohto rozsudku, musí mať nevyhnutne možnosť spoznať dôvody rozsudku pre zmeškanie, aby ich mohol účinne napadnúť.

36 Z toho vyplýva, že len znalosť obsahu rozsudku pre zmeškanie zo strany žalovaného nezúčastneného na konaní umožňuje zabezpečiť v súlade s požiadavkami dodržiavania práva na obhajobu a jeho účinného uplatnenia, aby tento žalovaný mohol v zmysle článku 34 bodu 2 nariadenia č. 44/2001 začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok pred súdom členského štátu pôvodu.

37 Tento záver nemôže spochybniť potrebný účinok zmien a doplnení článku 27 bodu 2 Bruselského dohovoru vyplývajúcich z článku 34 bodu 2 nariadenia č. 44/2001.

38 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 58 a 60 svojich návrhov, článok 34 bod 2 nariadenia č. 44/2001 má za cieľ zabrániť žalovanému nezúčastnenému na konaní čakať na konanie o uznaní a výkone v členskom štáte, v ktorom sa o uznanie alebo výkon žiada, aby sa dovolal porušenia svojho práva na obhajobu, keď tento žalovaný mal možnosť uplatniť svoje právo začatím konania, ktorým by napadol dotknutý rozsudok vyhlásený v členskom štáte pôvodu.

39 Z článku 34 bod 2 nariadenia č. 44/2001 však nevyplýva, že žalovaný je povinný uskutočniť ďalšie kroky nad rámec riadnej starostlivosti pri obrane svojich práv, ako je informovanie sa o obsahu rozsudku vyhláseného v inom členskom štáte.

40 Z toho vyplýva, že aby bolo možné domnievať sa, že žalovaný nezúčastnený na konaní mohol v zmysle článku 34 bodu 2 nariadenia č. 44/2001 začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok pre zmeškanie vydaný v jeho neprospech, musí spoznať obsah tohto rozsudku, čo predpokladá, že tento rozsudok mu bol doručený.

41 Je však potrebné upresniť, tak ako to uviedla rakúska a nemecká vláda, ako aj vláda Spojeného kráľovstva vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru, že riadne doručenie rozsudku pre zmeškanie, teda dodržanie všetkých pravidiel tohto formálneho úkonu, netvorí nevyhnutnú podmienku na to, aby bolo možné usúdiť, že žalovaný mohol začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok.

42 Ako uviedol generálny advokát v bode 65 svojich návrhov, článok 34 bod 2 nariadenia č. 44/2001 smeruje v tejto súvislosti k vytvoreniu paralely medzi písomnosťou, ktorou sa začína konanie, a rozsudkom pre zmeškanie.

43 Doručenie písomnosti, ktorou sa začalo konanie, rovnako ako doručenie rozsudku pre zmeškanie v dostatočnom čase a takým spôsobom, aby si žalovaný mohol zabezpečiť obhajobu, mu poskytujú možnosť dbať o dodržiavanie svojich práv pred súdom členského štátu pôvodu.

44 Z toho vyplýva, že systematika nariadenia č. 44/2001 nevyžaduje podriadenie doručenia rozsudku pre zmeškanie prísnejším podmienkam, ako sú podmienky upravené v článku 34 bode 2 tohto nariadenia, pokiaľ ide o doručenie písomnosti, ktorou sa začína konanie.

45 Pokiaľ ide o písomnosť, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennú písomnosť, článok 34 bod 2 nariadenia č. 44/2001 odstraňuje nevyhnutnú podmienku formálnej správnosti vyjadrenú v článku 27 bode 2 Bruselského dohovoru, tak ako to bolo pripomenuté v bode 20 tohto rozsudku.

46 Podmienkou vylúčenia dôvodu opodstatňujúceho zamietnutie uznania a výkonu vyjadrenou v tomto ustanovení preto nemusí nevyhnutne byť v každom ohľade riadne doručenie, ale aspoň znalosť obsahu rozsudku v dostatočnom čase na zabezpečenie obhajoby.

47 Preto, ako uviedol generálny advokát v bode 69 svojich návrhov, formálne požiadavky, ktoré musí toto doručenie spĺňať, musia byť porovnateľné s požiadavkami stanovenými zákonodarcom Spoločenstva v článku 34 bode 2 nariadenia č. 44/2001, pokiaľ ide o písomnosti, ktorými sa začína konanie, takže obyčajný formálny nedostatok, ktorý neporušuje právo na obhajobu, nemôže stačiť na vylúčenie uplatnenia výnimky z dôvodu opodstatňujúceho neuznanie alebo nevykonanie.

48 Z toho vyplýva, že na to, aby bolo možné dospieť k záveru, že žalovaný „mohol" v zmysle článku 34 bodu 2 nariadenia č. 44/2001 začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok pre zmeškanie vydaný v jeho neprospech, musí spoznať jeho obsah tak, aby mohol v dostatočnom čase účinne uplatniť svoje práva pred súdom odosielajúceho členského štátu.

49 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné na položené otázky odpovedať tak, že článok 34 bod 2 nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že žalovaný „mohol" začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok pre zmeškanie vydaný v jeho neprospech, len ak skutočne spoznal obsah tohto rozsudku prostredníctvom jeho doručenia v dostatočnom čase, aby si mohol zabezpečiť obhajobu pred súdom členského štátu pôvodu.

O trovách

50 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 34 bod 2 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že žalovaný „mohol“ začať konanie, v ktorom by napadol rozsudok pre zmeškanie vydaný v jeho neprospech, len ak skutočne spoznal obsah tohto rozsudku prostredníctvom jeho doručenia v dostatočnom čase, aby si mohol zabezpečiť obhajobu pred súdom členského štátu pôvodu.

Podpisy